

Megbecsülni...

Az úrvacsora alkalmával idézett Igében Pál apostol mondja, hogy ítélet jár annak, aki nem becsüli meg az Úrnak testét. Magától adódott a kérdés: mekkora becsülete van számomra az úrvacsorának? Mi dönti el, hogy például éppen most, újkényér ünnepén elmegyek-e úrvacsorázni, vagy sem. És ha ott leszek, akkor mit jelent, hogy részesedek a kenyér és bor jegyeiben. Másabb lesz a vasárnap délutánom, mint egy másik vasárnap? Vagy a rá következő hetem? Szoktunk-e azon gondolkodni, hogy mindaz, ami az úraszta-

szokat keresni?

De mit is jelent a Szentírásban a becsület, megbecsülés? Az Ószövetségben Istent megbecsülni azt jelenti, hogy Őt imádni és Neki engedelmessé válni. A korintusi levélben levő kifejezés pedig azt is jelenti, hogy megkülönböztetni. Az úrvacsorai étkezés nem közönséges étkezés, a közösség sem hasonlítható más közösségekhez. Más, isteni rendeltetése van, az ÚR parancsa szerint megy végbe, áldást közvetít, ha Isten akarata szerint történik.

Mai világunkban egyre ritkábban használt fogalom a becsület, egyre

kevesbé ismert magatartás a mai ember részéről a megbecsülés.

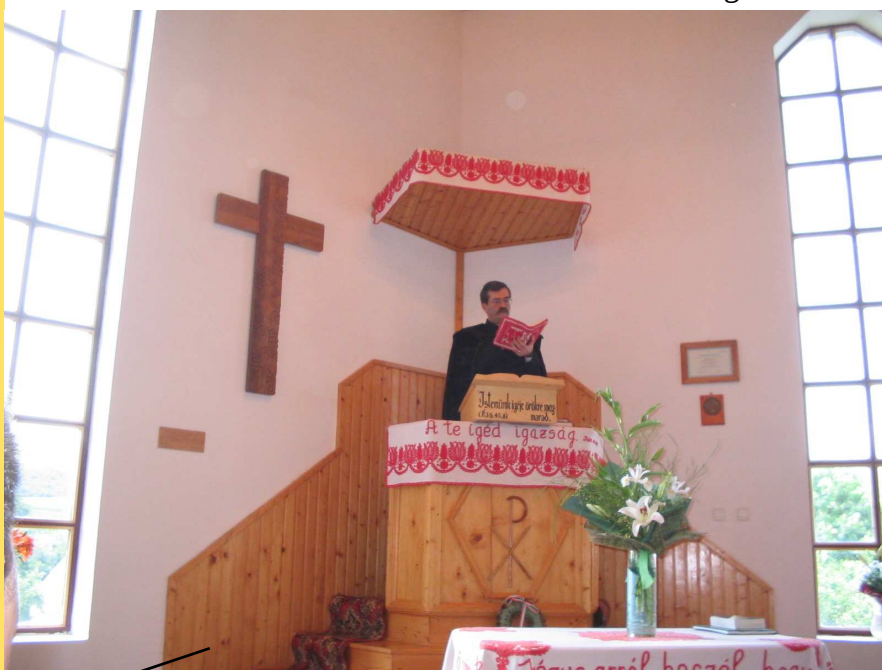
A Biblia igéi biztatnak minket, hogy emberei viszonyainkban és Isten iránti magatartásunkban egyaránt

helye legyen ismét a megbecsülésnek. Íme néhány erre buzdító Ige:

Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert. (3.Móz.19,32)

Kérünk titeket, testvéreink, hogy

(Folytatás a 2. oldalon)

lánál hirdettetik rá n k mennyire érvényes?

Jár-e valamilyen következménnyel úrvacsorázásunk? Megbecsüljük mi az ÚR értünk hozott áldozatát? Merünk-e ezekre a kérdésekre őszintén vála-

2006. június 11-én Pap Géza püspök hirdette Isten igéjét a templom építésének 10 éves évfordulója alkalmával tartott hálaadó istentiszteleten.

**Ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.
(János ev.12,26)**

becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előjáróitok az ÚRban. (1.Thess.5,12)

Ha pedig egy özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, ezek tanulják meg, hogy elsősorban a saját házuk népét becsüljék meg. (1.Tim.5,4)

A vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek. (1.Tim.5,17)

Több, mint száz ígét lehetne még idézni a becsület és megbecsülésről. De nem az idézetek hosszú sorára van szükségünk, hanem arra, hogy gyakoroljuk egymás iránt a tiszteletet és megbecsülést. Hogy Isten és az Ő ajándékait értékesnek, fontosnak tartsuk, akarjuk az ÚR áldásait elfogadni és kamatoztatni, megkülönböztetett tisztelettel és engedelmisséggel viseltessünk az Ő vezetése iránt.

És arra van szükségünk, hogy minden emberi kapcsolatunkra jellemzővé váljon a megbecsülés, a másik ember értékelése, tisztelete.

Mert megbecsülést mások részéről mindnyájan elvárunk. Hogy személyünket és tetteinket méltóképen értékeljék. Erre is bizonyára érvényes a jézusi mondás: *Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.* (Mt.7,12)

És nem utolsó sorban, noha önmagunkat gyarló embereknek tartjuk, és valljuk az apostollal, hogy ha valami jót is cselekedtünk, *haszon-talan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt* (Lk.17,10), mégis szeretnénk, ha Istentől valamilyen igazolását kapnánk, hogy Ő minket elfogad, értékeli. Az Ige pedig ezt mondja: *Ha valaki nekem (Jézusnak) szolgál, megbecsüli azt az Atya. Úgy legyen.*

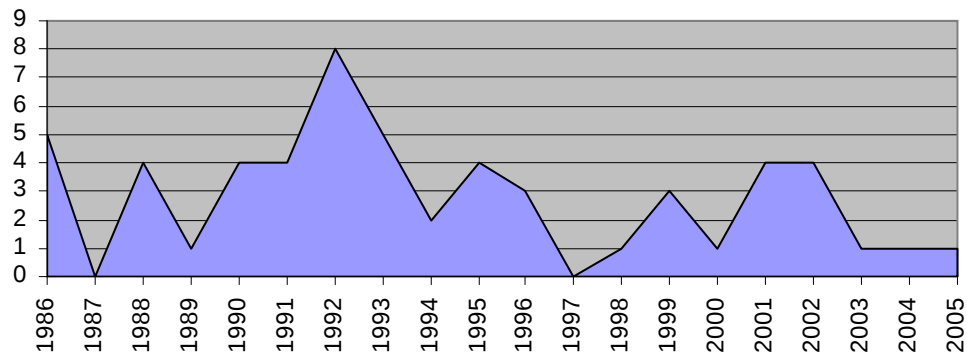
Házasságkötések

Mezőköbölkúton az utóbbi három évben a házasságkötések száma nem változott, minden évben egy új pár jött el Isten és a gyülekezet színe elé, hogy az ÚR áldását kérjék frigyükre és

egymás iránt is fogadalmat tegyenek. Ezért is öröm az, hogy ebben az évben már a második és a harmadik házasságkötésről is beszámolhatunk.

Házasságkötések száma Mezőköbölkúton az utóbbi 20 évben

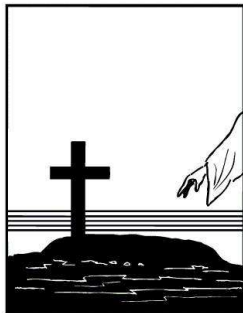
Április 29-én Kiss Szilárd és Deák Erzsébet fogadtak egymásnak hűséget. Hűségük alapja Isten irántunk való hűsége, hangzott az 5.Móz.32,1-4 alapján az igei útmutatás.

Május 20-án az Ige a Préd.4,7-12 alapján szólt az egymással és Istennel való közösségről a hármasság példáján keresztül. Ezúttal Lakatos Antal és Eke Etelka álltak az úrasztala előtt a házassági fogadalomtételre.

Mindkét párnak kívánjuk Isten gazdag áldását.

A statisztikához egy gondolat: reméljük, 2007-ben a házasságkötések száma nem annyi lesz, mint 10 és 20 éve.

Ismét négy temetés négy hónap alatt

Utolsó beszámolónk alkalmával az elhalálozásokról szóló híradásnak ez volt a címe: Négy temetés az év első négy hónapjában. Nos, eltelt lassan újabb négy hónap, és újra négy alkalommal álltunk koporsó előtt. Szomorúságunkat pedig csak fokozhatja, hogy kétszer olyan háztól temettünk, ahonnan idén már kikísértünk valakit. A gyászolóknak Pál apostol hitét kívánjuk, aki így írt a 2.Kor.4,7-ben: tele vagyok vigasztalódással, minden nyomorúságunk ellenére csordultig vagyok örömmel.

Akik eltávoztak:

- Június 3-án kísértük ki utolsó földi útján Újlaki Dezső 69 éves testvérünket. Alig néhány héttel felesége távozása után. A vigasztaló ige a 2.Kor.4,15-18 volt, Pál apostol bizonyosságtétele a szenvedésről és reménységről.
- Július 25-én az Ézs.65,17-19 ígéje szolt vigasztalásként a 80 évesen elköltözött Lakatos Rózsuka hozzátartozóihoz. Isten új eget és új földet ígér, ahol nem lesz több szenvedés.
- Augusztus 2-án Újlaki Nagy Róza temetésére került sor, aki 78 esztendő volt. A földön jövevények vagyunk, örök hazánk Istennél van, szolt Isten ígéje a 3.Móz.25,23-ból.
- Ebben az évben már másodjára indult gyászmenet a Tanyáról augusztus 21-én. Lakatos György 58 esztendősen hagyta hátra bánatos feleségét és gyermekeit. Bánatuk igen nagy, mert rövid idő alatt a második elhalálozás a családban és azért is, ahogyan távozott a családfő. A temetésen a hátramaradottaknak szolt a Máté 7,24-27 alapján Isten ígéje: építsétek életetek házát a kősziklára, egyedül Jézus Krisztus az alap, melyen megállhattok ilyen nagy keserűségben is.

Imasarak

Urunk, mindenható Atyánk, aki minket Lelked által a hit egységében egyetlen testté formáltál, s akiknek meghagyad, hogy azért a jótéteményedért és ingyen ajándékodért, amellyel egyszülött Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust bűneinkért a halálba adtad, köszönetet mondjunk Neked, és Téged magasztaljunk: add meg nekünk, hogy ezt hűségesen végezzük és képmutatással vagy hamissággal meg ne bántuk a tiszta igazságot. Add meg nekünk azt is, hogy olyan ártatlanságban éljünk, amilyen a Te testedhez, a Te házadnépéhez és gyermekeidhez illik, hogy a hitetlenek is megismerhessék a Te nevedet és dicsőségedet. Urunk, óvj meg minket attól, hogy életünk miatt bárki is gyalázza a Te nevedet és dicsőségedet. Urunk, mindenkor növeld hitünket és bizalmunkat irántad, aki élsz és uralkodol, örökkévaló Isten. Ámen.

Zwingli Ulrik (1484-1531)

Nyár

Nap tüze éget

Pezsdül az élet

Büszke kalászbá szökken az szár!

Vígszavú fecske

Már kifecsegte

Régen a titkot: itt van a nyár!

Érik a búza

Messze Lehúzza

Sárga fejét a drága teher,

Rajta a szellő

Ringva szökellő

Színarany fodrot játszva emel.

Érett a mag. Már

Telve a magtár

Ember az áldást el ne feledd!

Nézz fel az égre

Mondj imát érte

Isten adta az új kenyeret.

Ahol soha köny-
nyek nem hull-
nak, szép tiszta
az idő, de minden
kiszárad.

Bolyai Farkas

Szent hitünkről vallást tettünk

Április 9-én, virágvasárnap volt a Mezőköbölküti református Egyházközségben a konfirmáció. Két éves készülés után eljött a nap, amikor Isten és a gyülekezet színe előtt kilenc ifjú vallást tett hitéről, a Biblia és hitvallásaink ismeretében való jártasságáról, egyháztörténeti és énekeinkről szóló kérdésekre is feleletet adva. Öröm, hogy kis gyülekezetünkben a szép számú konfirmáló, az öt fiú és négy leány ígerte, hogy Jézus Krisztus hűséges követője lesz egész életén keresztül, és a református egyház

tagjaként igyekszik hitét megtartani, Isten nevét dicsőíteni. Isten segítségét és áldását kívánjuk mindenkinek életére, további tanulmányaikra, hitben való előrehaladásukra. A 2006-ban Mezőköbölkúton konfirmált ifjak névsora: Lakatos Zsolt Jancsi, Bálint Mari és testvére Bálint Árpád György, Kovács Jankó Ábel, Süttö Kinga Ibolya, Rigó Árpád Dániel és testvére Rigó Izabella Eszter, Szmolka Tünde Rozália és Lakatos Loránd István.

A II. Helvét Hitvallás.

VI. fejezet •Az isteni gondviselés

Hisszük, hogy ennek a bölcs, örökkévaló és mindenható Istennek a gondviselése tart fenn és igazgat mindent égen, földön és minden teremtményben... még azt is, aminek a legkisebb jelentőséget tulajdonítanak az emberek, az Úr mindenhatósága igazgatja... Közben azonban azokat az eszközöket, melyek által működik az isteni gondviselés, nem vetjük meg mint haszontalanokat, hanem azt valljuk, hogy ezekhez annyira kell alkalmazkodnunk, amennyire azt nekünk Isten ígéje ajánlja. Ezért helytelenítjük azoknak a megfontolatlan beszédét, akik azt mondják: Ha minden Isten gondviselése által történik, bizonyára hiábavalók a mi próbálkozásaink és törekvéseink. Elég, ha mindent az isteni gondviselésre bízunk eligazítás végett és nincs okunk arra, hogy bármi gondot okozzon nekünk, vagy bármit is tegyünk... Ágoston is így szól: „Mindaz, ami a balgatóknak úgy látszik, hogy a természetben véletlenül történik, csak az Ő szavának engedelmeskedik: mert minden az Ő parancsára történik”.

Bejegyzés a Mezőköbölküti Református Egyházközség emlékkönyvébe:

„Mint élő kövek épüljetelek lelki házá.” A templom építésének 10. évfordulója alkalmából. 2006.jún.11-én Pap Géza püspök